

Wie had gedacht dat we, zo kort na zr. Katleen afscheid zouden nemen van zuster Marleen? Het confronteert ons met de broosheid van het leven en met de realiteit van de dood. Niemand van ons ontsnapt eraan. Ieder van ons dient ermee op weg te gaan. Waar naartoe?

Laten we het leven van zuster Marleen tot ons spreken, geleid door de lezingen die we zo pas beluisterden.

De profeet Zacharia kijkt in de toekomst en ziet voor zich uit een heropgebouwde tempel van Jeruzalem waar alle volken van allerlei talen naartoe komen. Zij begeven zich op weg omdat zij de Heer van de hemelse machten zoeken en zij vertrouwen zich toe aan één Joodse man van wie zij gehoord hebben dat God met Hem is.

Heeft zuster Marleen datzelfde visioen niet in zich gedragen?

wanneer zij koos voor het religieuze leven,

wanneer zij als leerkracht en als directie zich inzette voor het welzijn en de opvoeding van kinderen,

wanneer zij als missionaris naar Rwanda vertrok,

wanneer zij naar Bassevelde verhuisde om dichtbij sr. Colette en haar bejaarde medezusters te zijn?

Op haar is het psalmvers van toepassing: "Gelukkig de mensen die sterk zijn in God, met de pelgrimstocht in hun hart.". Die pelgrimstocht is zr. Marleen gegaan, bereid om welke opdracht ook die haar onderweg werd toevertrouwd, ter harte te nemen. Zij deed het telkens met volle overgave, plichtsbewust, niet bang om te werken in soms moeilijke omstandigheden.

Zij vond haar sterkte in God en in de verbondenheid met haar medezusters en haar familie.

Tot zuster Marleen mogen wij de woorden van Zacharia richten: "Wij willen met u meegaan, want wij hebben gehoord dat God met u is."

Aan haar pelgrimstocht kwam abrupt een einde. De ongeneeslijke ziekte die zich manifesteerde, gunde zr. Marleen niet veel levenstijd meer. De innerlijke rust waarmee zij deze realiteit aanvaard heeft, wekte ieders bewondering.

"Ben je niet bang om te sterven?", vroeg iemand van het zorgpersoneel. "Waarom zou ik bang zijn? Nee, ik ben echt niet bang, ik mag naar God gaan en zr. Katleen zal voor mij zorgen". Een diep gelovig vertrouwen, gerijpt aan het leven.

Over dat vertrouwen getuigt Johannes in het evangelie. Waarom bang zijn, wanneer Jezus als goede herder met ons meegaat? Hij kent zijn schapen en zijn schapen kennen Hem. Hij is gekomen om hen leven te schenken in overvloed, leven tot over de dood heen. Daarvoor heeft Hij zelf, als onschuldig lam, zijn leven gegeven. En Hij blijft dit doen tot Hij allen zal verzameld hebben tot één kudde, met één herder. Het is hetzelfde visioen als dat van de profeet Zacharia.

Moge het ook ons visioen zijn dat ons inspireert en kracht schenkt om te bouwen aan vrede en mildheid, aan geduld en verdraagzaamheid. We staan er niet alleen voor. We zijn met velen die dezelfde pelgrimstocht gaan. Maar laten we ons tot elkaar verbinden met de woorden van de profeet Zacharia: "wij willen met u meegaan, want wij hebben gehoord dat God met u is".

Dit gelovig vertrouwen en deze hartsverbondenheid onder mensen heffen de broosheid van ons bestaan niet op. Ook de dood blijft tot het leven behoren. Doch, mensen zoals zuster Marleen laten ons – zonder veel ophef – een voorbeeld na, een aanmoediging ook om onze levensweg op ons te nemen, moedig én volhardend.